

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.10.2012
COM(2012) 628 final

2012/0297 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2011/92/EF om vurdering af visse offentlige og private
projekters indvirkning på miljøet**

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2012) 354 final}

{SWD(2012) 355 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generel baggrund, begrundelse og formål

Ifølge direktiv 2011/92/EU¹ ("VVM-direktivet") skal der foretages en miljøkonsekvensvurdering af offentlige og private projekter, som kan forventes at få væsentlige virkninger for miljøet, inden der gives tilladelse til sådanne projekter. Der er bred enighed om, at hovedmålet med direktivet er nået. Der er indført ensartede principper for miljøkonsekvensvurdering i hele EU i form af minimumskrav mht. hvilken type projekter der skal underkastes miljøkonsekvensvurdering, bygherrens hovedforpligtelser, miljøkonsekvensvurderingens indhold og de kompetente myndigheders og offentlighedens deltagelse. Samtidig indgår miljøkonsekvensvurdering i projektgodkendelsesprocessen som et redskab til at vurdere, hvilke miljøomkostninger og -fordele der er forbundet med de enkelte projekter, med det formål at sikre, at projekterne er bæredygtige. Dermed er direktivet blevet et afgørende instrument i indsatsen for at integrere miljøhensyn i beslutningsprocessen og har medført miljømæssige og samfundsøkonomiske fordele.

I løbet af de 25 års anvendelse har VVM-direktivet ikke gennemgået nogen væsentlig ændring, selv om den politiske, retlige og tekniske baggrund har udviklet sig betydeligt. Erfaringerne med gennemførelsen, som de fremgår af Kommissionens beretninger om VVM-direktivets anvendelse og virkning, herunder den seneste beretning, der blev offentliggjort i juli 2009², har vist en række mangler. I midtvejsevalueringen af det sjette miljøhandlingsprogram³ fremhævede Kommissionen behovet for at forbedre miljøkonsekvensvurderingen på nationalt plan og varslede en revurdering af VVM-direktivet. I forbindelse med strategien for bedre regulering er direktivet også blevet udpeget som en mulig kandidat til forenkling⁴. Det overordnede formål med forslaget er at revidere bestemmelserne i det kodificerede VVM-direktiv, så manglerne afhjælpes, og så direktivet kommer til at afspejle den miljømæssige og samfundsøkonomiske udvikling og bringes i overensstemmelse med principperne om intelligent regulering.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Da det reviderede VVM-direktiv kan spille en afgørende rolle i indsatsen for at opnå ressourceeffektivitet (f.eks. ved at indføre nye krav om vurdering af aspekter som biodiversitet og klimaændringer, der hænger sammen med brugen af naturressourcer), indgår forslaget i det sæt initiativer, der tager sigte på at gennemføre køreplanen til et ressourceeffektivt Europa⁵. Desuden er revisionen af VVM-direktivet i tråd med Europa 2020-strategien⁶, navnlig målet om bæredygtig

¹ Direktiv 2011/92/EU (EUT L 26 af 28.1.2012, s.1) er en kodifikation af direktiv 85/337/EØF og de tre senere ændringer heraf (direktiv 97/11/EF, direktiv 2003/35/EF og direktiv 2009/31/EF).

² KOM(2009) 378. Alle beretninger findes på <http://ec.europa.eu/environment/eia/eia-support.htm>.

³ KOM(2007) 225.

⁴ KOM(2009) 15.

⁵ KOM(2011) 571.

⁶ KOM(2010) 2020.

vækst. Det reviderede direktiv vil også kunne bidrage væsentligt til opfyldelsen af Unionens forpligtelse til at tage hensyn til kulturelle aspekter i alle sine politikker og tiltag.

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Høring af interesserede parter

Høringen fandt sted i 2010 og blev gennemført efter Kommissionens standarder. Fra juni til september 2010 blev der gennemført en bred offentlig høring om revisionen af VVM-direktivet på grundlag af et spørgeskema, der var til rådighed på alle EU's officielle sprog. Kommissionen modtog 1365 svar (684 fra borgere, 479 fra organisationer, virksomheder og ngo'er og 202 fra offentlige myndigheder og administrationer). Desuden sendte Institute of Environmental Management & Assessment (IEMA)⁷ et bidrag (1815 svar) i form af resultaterne af en spørgeundersøgelse, hvori en række af Kommissionens spørgsmål var indarbejdet. Høringsfasen blev afrundet med en konference (den 18.-19. november 2010 i Leuven, Belgien), hvor resultaterne af den brede offentlige høring blev suppleret med bidrag fra specialiserede interessenter. 200 repræsentanter fra EU-institutionerne og andre internationale institutioner, offentlige myndigheder – på nationalt, regionalt og lokalt plan – erhvervslivet, miljøorganisationer og den akademiske verden deltog i konferencen. Resultaterne af den offentlige høring⁸ og konklusionerne af konferencen⁹ har været et nyttigt input til udarbejdelsen af Kommissionens forslag.

Resultatet af konsekvensanalysen

Konsekvensanalysen, der forelægges sammen med dette forslag, påpegede mangler i den gældende lovgivning om miljøkonsekvensvurdering, der fører til en utilfredsstillende gennemførelse (der er ingen bestemmelser om oplysningernes kvalitet og kvalitetsstandarder for miljøkonsekvensvurderingsprocessen, og der er huller i gennemførelsen), samt samfundsøkonomiske omkostninger ved gennemførelsen af direktivet. Hvis disse problemer ikke gribes ordentligt an, vil direktivet blive mindre virkningsfuldt og effektivt og vil ikke kunne sikre, at miljøhensyn integreres i beslutningsprocessen. Desuden vil de samfundsøkonomiske omkostninger sandsynligvis påvirke samordningen på det indre marked negativt. Manglerne i direktivet kan inddeles i tre specifikke problemområder: 1) screeningproceduren, 2) miljøkonsekvensvurderingens kvalitet og analyse og 3) risikoen for uoverensstemmelser i selve miljøkonsekvensvurderingsprocessen og i forhold til anden lovgivning.

Konsekvensanalysen vurderede en række politiske løsningsmodeller med det formål at finde omkostningseffektive løsninger på de nævnte problemer. På baggrund af denne analyse foreslår Kommissionen en række ændringer, hvoraf de vigtigste er følgende:

⁷ Den største faglige sammenslutning med over 15 000 medlemmer fra alle mulige erhvervssektorer.
⁸ <http://ec.europa.eu/environment/consultations/eia.htm>
⁹ <http://ec.europa.eu/environment/eia/conference.htm>

Det foreslås, at kravene til **screeningproceduren** tydeliggøres ved, at kriterierne i bilag III ændres, og ved at det fastsættes, hvad screeningafgørelser skal indeholde, og hvordan de skal begrundes. Disse ændringer skal sikre, at der kun foretages miljøkonsekvensvurdering af projekter, der kan forventes at få væsentlige virkninger for miljøet, så man undgår en unødvendig byrde i forbindelse med mindre projekter.

Hvad angår **miljøkonsekvensvurderingens kvalitet og analyse**, er det formålet med forslaget at forbedre kvaliteten af processen ved at gøre det obligatorisk at fastlægge, hvor omfattende og detaljerede oplysninger bygherren skal fremlægge ("scoping"), samt udføre kvalitetskontrol af oplysningerne. Desuden fastlægges det, hvad miljøkonsekvensvurderingsrapporten skal indeholde (obligatorisk vurdering af rimelige alternativer, begrundelse for den endelige afgørelse, obligatorisk efterfølgende overvågning af væsentlige skadelige virkninger), og kravene til miljøkonsekvensvurderingen tilpasses på baggrund af nye udfordringer (biodiversitet, klimaændringer, katastroferisici, adgang til naturressourcer).

Med hensyn til risikoen for **uoverensstemmelser** foreslås det, at der fastsættes tidsrammer for de hovedfaser, direktivet kræver gennemført (offentlig høring, screeningafgørelse, endelig VVM-afgørelse), og indføres en slags VVM-kvikskranke, der skal sikre koordinering eller fælles gennemførelse af miljøkonsekvensvurderinger med lignende vurderinger, der skal foretages i henhold til anden relevant EU-lovgivning, f.eks. direktiv 2010/75/EU, 92/43/EØF og 2001/42/EF.

Ni af de tolv mulige ændringer, der er undersøgt, forventes at give væsentlige miljømæssige og samfundsøkonomiske fordele, uden at de indebærer yderligere administrative omkostninger. Desuden forventes de at give moderate besparelser. To ændringer (vurdering af alternativer og overvågning) forventes at give store miljømæssige og samfundsøkonomiske fordele til moderate omkostninger for bygherrerne og med begrænsede eller ubetydelige omkostninger for de offentlige myndigheder. En ændring (tilpasning af miljøkonsekvensvurderingen på baggrund af nye udfordringer) forventes at give store fordele til moderate eller høje omkostninger for bygherrerne og de offentlige myndigheder. På lang sigt vil de væsentlige miljømæssige og samfundsøkonomiske fordele og de moderate besparelser, der er forbundet med de foreslåede ændringer, sandsynligvis overstige de administrative omkostninger.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Resumé af forslaget

Forslaget styrker bestemmelserne om kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingen med det formål at sikre en høj grad af miljøbeskyttelse. Evnen til at træffe en korrekt afgørelse om et projekts miljøpåvirkning afhænger nemlig i høj grad af kvaliteten af de oplysninger, der ligger til grund for miljøkonsekvensvurderingen, og af kvaliteten i vurderingsprocessen. Desuden har forslaget til formål at styrke sammenhængen og samspillet med andre politikker og EU-retsakter og at forenkle procedurerne med henblik på at reducere unødvendige administrative byrder.

Nærmere oplysninger om de ændrede artikler og bilag i VVM-direktivet følger nedenfor.

Ændringerne i artikel 1, stk. 2, 3 og 4, har til formål at tydeliggøre anvendelsesområdet for direktivet på baggrund af erfaringerne fra gennemførelsen og Domstolens retspraksis. Definitionen af "projekt" ændres, så det tydeligt fremgår, at også nedrivningsarbejder er omfattet, hvilket er i overensstemmelse med Domstolens dom i sag C-50/09. Der er tilføjet en relevant definition. Muligheden for ikke at anvende direktivet begrænses til projekter, der udelukkende tjener et nationalt forsvarsformål, mens den udvides til at omfatte projekter, der tjener et civilt beredskabsformål, sådan som det i forvejen er tilfældet i henhold til direktiv 2001/42/EF.

Artikel 2, stk. 3 ændres, idet der indføres en VVM-kvikskranke, som gør det muligt at koordinere eller integrere vurderingsprocedurerne efter henholdsvis VVM-direktivet og anden EU-lovgivning.

Ændringerne i artikel 3 har til formål at sikre overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, ved at der henvises til "væsentlige" virkninger, og at tilpasse miljøkonsekvensvurderingen til nye udfordringer på miljøområdet (biodiversitet, klimaændringer, katastroferisici, brug af naturressourcer).

Ændringerne i artikel 4 går ud på at strømline screeningproceduren og skabe større ensartethed i medlemsstaternes fremgangsmåder, så det sikres, at der kun stilles krav om miljøkonsekvensvurdering, hvor der klart er tale om væsentlige virkninger for miljøet. Med hensyn til projekter, der er opført i bilag II, indsættes et nyt stykke om bygherrens forpligtelse til at forelægge bestemte oplysninger for den kompetente myndighed (som nærmere beskrevet i bilag II.A). Denne artikel giver også mulighed for at beskrive de udvælgelseskriterier, der er anført i bilag III, nærmere ved hjælp af delegerede retsakter. Det fastsættes nærmere, hvilke elementer screeningafgørelsen skal indeholde. Bestemmelsen anerkender den vellykkede praksis, der består i at tilpasse projekter på visse forhåndsbetingelser (baseret på en undersøgelse af de mest relevante virkninger og oplysninger, der er fremkommet i medfør af anden EU-miljølovgivning), så det ikke er nødvendigt at gennemføre en fuldstændig miljøkonsekvensvurdering, eftersom der i det tilpassede projekt er taget højde for de mest relevante virkninger for miljøet. I bedømmelsen af, om der er sandsynlighed for væsentlige virkninger og dermed behov for en miljøkonsekvensvurdering, skal der tages hensyn til det påtænkte projekts art, kompleksitet, placering og dimensioner, og afgørelsen skal bygge på objektive faktorer såsom projektets omfang, brugen af værdifulde ressourcer, hvor sårbart miljøet på det pågældende sted er, og hvor store eller uigenkaldelige de potentielle miljøvirkninger er. Endvidere indarbejdes læren fra Domstolens retspraksis, der understreger behovet for "tilstrækkeligt begrundede" (C-75/08) screeningafgørelser, som indeholder eller ledsages af oplysninger, der gør det muligt at kontrollere, at afgørelsen bygger på tilstrækkelig forudgående undersøgelse (C-87/02). Endelig fastsættes der en frist for vedtagelse af screeningafgørelsen.

Artikel 5 er ændret betydeligt med det formål at forbedre kvaliteten af oplysningerne og strømline miljøkonsekvensvurderingsprocessen. Det grundlæggende krav om, at bygherren skal fremlægge oplysninger af relevans for miljøet, opretholdes, men bestemmelsens form og indhold strømlines, og kravet uddybes i bilag IV. Det bliver obligatorisk at fastlægge, hvor omfattende og detaljerede oplysninger bygherren skal fremlægge, og det fastsættes nærmere, hvilke elementer den kompetente myndigheds

udtalelse skal indeholde. Der indføres bestemmelser, der skal sikre, at miljørapporterne er fuldstændige og af tilfredsstillende kvalitet.

Artikel 6, stk. 6, der vedrører tidsrammerne for offentlig høring, ændres for at styrke miljømyndighedernes rolle, og der fastsættes konkrete tidsrammer for høringen om miljørapporten.

I artikel 7, stk. 5, tilføjes tidsrammerne for høringer som et af de aspekter medlemsstaterne skal lægge fast, når de vedtager de nærmere bestemmelser for gennemførelse af projekter, der forventes at få væsentlige grænseoverskridende virkninger for miljøet.

Artikel 8 er ændret væsentligt og indeholder flere nye bestemmelser. For det første fastsættes der en tidsfrist for afslutning af proceduren for miljøkonsekvensvurdering. For det andet indføres der krav om, at den kompetente myndighed i selve afgørelsen om tilladelse til et projekt skal anføre en række oplysninger til underbyggelse af afgørelsen. Dette krav afspejler gældende retspraksis (se f.eks. sag C-50/09). For det tredje bliver det obligatorisk at iværksætte en efterfølgende overvågning af projekter, der ifølge de gennemførte høringer og de indsamlede oplysninger (herunder miljørapporten) vil få væsentlige skadelige virkninger for miljøet, med det formål at vurdere gennemførelsen og virkningen af afbødende og kompenserende foranstaltninger. Nogle medlemsstater kræver allerede en sådan overvågning, som ikke bør overlappe den overvågning, der måtte være påkrævet i henhold til anden EU-lovgivning (f.eks. om industriemissioner og vandkvalitet), og der bør derfor gælde fælles minimumskrav. Denne nye forpligtelse er omkostningseffektiv, da den kan medvirke til at forebygge skadelige virkninger for miljøet og folkesundheden samt genoprettelsesomkostninger. Desuden er den relevant i forbindelse med nye miljøudfordringer som klimaændringer og katastroferisici. For det fjerde forpligtes den kompetente myndighed til at kontrollere, at oplysningerne i miljørapporten er tidssvarende, før den afgør, om der skal gives tilladelse til et projekt eller ej.

Den vigtigste ændring af artikel 9 består i, at de oplysninger, der offentliggøres, når der er givet tilladelse til et projekt, fremover skal omfatte en beskrivelse af de nærmere bestemmelser om overvågning.

I artikel 12 præciseres det, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal forelægge Kommissionen, for at denne kan overvåge gennemførelsen af direktivet.

Der indsættes to nye artikler (12a og 12b), der vedrører tilpasningen af bilag II.A, III og IV til den videnskabelige og tekniske udvikling ved hjælp af delegerede retsakter.

Bilag II.A, der er nyt, fastsætter, hvilke oplysninger bygherren skal forelægge vedrørende projekter, der er opført i bilag II, og for hvilke der gennemføres en undersøgelse for at afgøre, om der skal foretages en miljøkonsekvensvurdering. Formålet med denne ændring er at skabe mere ensartede regler for screeningprocessen.

Bilag III, der fastlægger kriterierne for screening af projekter, der er opført i bilag II, ændres med det formål at tydeliggøre de eksisterende kriterier (f.eks. kumulative virkninger og forbindelser med anden EU-lovgivning) og at tilføje yderligere kriterier (hovedsagelig vedrørende nye miljøproblemer).

Bilag IV fastsætter, hvilke elementer den miljørapport, der skal udarbejdes i henhold til artikel 5, skal indeholde. De vigtigste ændringer består i, at der stilles yderligere krav om oplysninger om vurderingen af rimelige alternativer, om en beskrivelse af overvågningsforanstaltningerne og en beskrivelse af aspekter i forbindelse med nye miljøproblemer (f.eks. klimaændringer, biodiversitet, katastroferisici, brug af naturressourcer).

Det ændrede direktiv indeholder overgangsforanstaltninger, der bygger på retspraksis (f.eks. sag C-81/96). Bestemmelserne om miljøkonsekvensvurdering bør også gælde for projekter, for hvilke anmodningen om tilladelse er indgivet før fristen for gennemførelse af direktivet i national ret, og for hvilke miljøkonsekvensvurderingen ikke er afsluttet før denne dato.

Forklarende dokumenter

Kommissionen finder det nødvendigt, at medlemsstaterne forelægger forklarende dokumenter om gennemførelsen af direktivet i national ret, af følgende årsager:

Det er afgørende, at direktivet gennemføres fuldstændigt og korrekt, for at sikre, at målene (dvs. beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet samt etablering af lige konkurrencevilkår) nås. Miljøkonsekvensvurdering indgår som enten et særskilt eller et integreret led i procedurerne for behandling af ansøgninger og udstedelse af tilladelse til en lang række private og offentlige projekter i medlemsstaterne. Dertil kommer, at gennemførelsen af direktivet ofte er stærkt decentraliseret, da det er regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af direktivet og i visse medlemsstater endda for gennemførelsen af direktivet i national ret. Endelig vil kodificeringen af VVM-direktivet sandsynligvis medføre ændringer i de nationale foranstaltninger til gradvis gennemførelse af det oprindelige direktiv og de tre senere ændringer heraf. For at gennemføre bestemmelserne i det reviderede direktiv, der ændrer den kodificerede udgave, kan medlemsstaterne være nødt til at handle på forskellige politikområder og ændre en lang række bestemmelser på nationalt, regionalt og lokalt plan.

Disse faktorer vil sandsynligvis øge risikoen for ukorrekt gennemførelse og anvendelse af direktivet og komplicere Kommissionens opgave med at overvåge anvendelsen af EU-lovgivningen. Klar information om gennemførelsen i national ret af det reviderede VVM-direktiv vil medvirke til at sikre, at de nationale bestemmelser er i overensstemmelse med direktivet.

Kravet om forklarende dokumentation kan indebære en ekstra byrde for de medlemsstater, der ikke under alle omstændigheder forelægger denne slags dokumentation. Imidlertid er forklarende dokumentation nødvendig for at muliggøre en reel kontrol af, om direktivet er fuldstændigt og korrekt gennemført, hvilket er afgørende af ovennævnte årsager, og det er ikke muligt at sikre en effektiv kontrol ved hjælp af foranstaltninger, der er mindre byrdefulde. Desuden kan de forklarende dokumenter bidrage væsentligt til at nedbringe Kommissionens administrative byrde i forbindelse med overvågning af overholdelsen. Uden disse ville Kommissionen få brug for betydelige ressourcer og omfattende kontakt med de nationale myndigheder for at få styr på gennemførelsesmetoderne i alle de forskellige medlemsstater. Derfor er den ekstra byrde, der kan være forbundet med at forelægge forklarende

dokumenter, rimelig set i forhold til målet, nemlig at sikre en effektiv gennemførelse og nå direktivets mål fuldt ud.

På denne baggrund er det rimeligt at bede medlemsstaterne om at lade deres meddelelser om gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der gør rede for forholdet mellem direktivets bestemmelser og de tilsvarende dele af de nationale gennemførelsesretsakter.

Retsgrundlag

Da hovedformålet med direktivet er at beskytte miljøet, jf. artikel 191 i TEUF, er forslaget baseret på artikel 192, stk. 1, i TEUF.

Nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og reguleringsmiddel/-form

Nærhedsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører under EU's enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Den gældende lovgivning fastsætter minimumskrav til miljøkonsekvensvurdering af projekter i hele EU i den hensigt at overholde de internationale konventioner (f.eks. Esbokonventionen, Århuskonventionen, biodiversitetskonventionen). Dette princip gælder også for forslaget, der har til formål at samordne principperne for miljøkonsekvensvurdering yderligere og rette op på uoverensstemmelser. Alle medlemsstater skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at overholde minimumskraverne. Hvis de enkelte lande optræder hver for sig, kan det skade det indre marked, da forskellige nationale regler kan hæmme den økonomiske aktivitet på tværs af grænserne.

En indsats på EU-plan vil bedre kunne opfylde forslagets mål. Siden direktivet blev vedtaget i 1985, er EU blevet udvidet, og samtidig er de miljøproblemer, der skal takles, blevet mere vidtrækkende og alvorlige, og antallet af infrastrukturprojekter i EU-skala er taget til (f.eks. grænseoverskridende projekter på energi- og transportområdet). På grund af visse projekters og miljøproblemers grænseoverskridende karakter (f.eks. klimaændringer, katastroferisici) er det nødvendigt at handle på EU-plan og opnå merværdi i forhold til, hvad særskilte nationale tiltag kan opnå. EU-foranstaltningen vil også omfatte spørgsmål, der er vigtige for EU som helhed, f.eks. tilpasning til klimaændringer og katastroforebyggelse, og den har betydning for Europa 2020-strategiens mål om bæredygtig vækst.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Det valgte reguleringsmiddel er et direktiv, da forslaget har til formål at ændre et eksisterende direktiv. Forslaget fastlægger overordnede mål og forpligtelser og giver medlemsstaterne tilstrækkeligt spillerum, for så vidt angår overholdelsesforanstaltningerne og den nærmere gennemførelse af disse. Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Forslaget vedrører et emne, der er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og bør derfor også gælde for det.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2011/92/EF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2011/92/EU samordner principperne for miljøkonsekvensvurdering ved at indføre minimumskrav (med hensyn til hvilke typer af projekter der skal underkastes en vurdering, bygherrens hovedforpligtelser, indholdet af vurderingen og de kompetente myndigheders og offentlighedens rolle); direktivet bidrager til en høj grad af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed.
- (2) Midtvejsevalueringen af det sjette miljøhandlingsprogram¹² og den seneste beretning fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anvendelsen og virkningen af VVM-direktivet (direktiv 85/337/EØF)¹³, forgænger for direktiv 2011/92/EU, understregede behovet for at forbedre principperne for miljøkonsekvensvurdering af projekter og tilpasse direktivet til den politiske, retlige og tekniske baggrund, der har gennemgået en betydelig udvikling.

¹⁰ EUT C af ..., s. .

¹¹ EUT C af ..., s. .

¹² KOM(2007) 225.

¹³ KOM(2009) 378.

- (3) Det er nødvendigt at ændre direktiv 2011/92/EU for at styrke kvaliteten af miljøkonsekvensvurderingen, strømline de forskellige trin i proceduren og øge sammenhængen og samspillet med andre EU-retsakter og –politikker og med medlemsstaternes strategier og politikker på områder, der er underlagt national kompetence.
- (4) I løbet af det sidste årti har miljøspørgsmål som ressourceeffektivitet, klimaændringer og katastroferisici fået større betydning i politikudformningen, og de bør derfor også spille en afgørende rolle i vurderings- og beslutningsprocesserne, især i forbindelse med infrastrukturprojekter.
- (5) I meddelelsen "Køreplan til et ressourceeffektivt Europa"¹⁴ forpligtede Kommissionen sig til at lade bredere overvejelser om ressourceeffektivitet indgå i revisionen af direktiv 2011/92/EU.
- (6) Temastrategien for jordbundsbeskyttelse¹⁵ og køreplanen til et ressourceeffektivt Europa lægger vægt på en bæredygtig udnyttelse af jordbunden og understreger behovet for at gøre noget ved den ikke-bæredygtige udvidelse af de beboede områder over tid (inddragelse af arealer). Desuden anerkender slutdokumentet fra FN-konferencen om bæredygtig udvikling, der blev afholdt i Rio de Janeiro den 20.-22. juni 2012, den økonomiske og samfundsmæssige betydning af god arealforvaltning, herunder jordbundsforvaltning, og det akutte behov for at rette op på jordforringelser. Offentlige og private projekters virkning på jordarealer, navnlig i form af inddragelse af arealer, og på jordbunden, herunder organisk stof, erosion, komprimering og arealbefæstelse, bør undersøges og begrænses, bl.a. ved hjælp af hensigtsmæssige arealanvendelsesplaner og –politikker på nationalt, regionalt og lokalt plan.
- (7) De Forenede Nationers konvention om den biologiske mangfoldighed (i det følgende benævnt "konventionen"), som Den Europæiske Union er part i, kræver, at der så vidt muligt og alt efter omstændighederne foretages en vurdering af projekter, som kan formodes at få betydelige negative virkninger på den biologiske mangfoldighed, jf. definitionen i konventionens artikel 2, med henblik på at undgå eller begrænse disse virkninger. Denne forudgående miljøkonsekvensvurdering bør bidrage til at nå Unionens overordnede mål som fastlagt i 2010¹⁶ om at standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenesterne inden 2020 og genoprette disse, hvor det er muligt.
- (8) De foranstaltninger, der træffes for at undgå, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger for miljøet, bør medvirke til at undgå enhver forringelse af miljøets kvalitet og ethvert nettotab af biodiversitet, i overensstemmelse med Unionens forpligtelser i medfør af konventionen og med målene og foranstaltningerne ifølge EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020¹⁷.
- (9) Klimaændringerne vil fortsat medføre skade på miljøet og bringe den økonomiske udvikling i fare. Derfor bør Unionens miljømæssige, sociale og økonomiske modstandsdygtighed styrkes, så klimaændringerne kan gribes effektivt an overalt i EU.

¹⁴ KOM(2011) 571.

¹⁵ KOM(2006) 231.

¹⁶ Konklusionerne fra Det Europæiske Råd, marts 2010.

¹⁷ KOM(2011) 244.

Der må gøres en indsats for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer i mange forskellige sektorer af EU-lovgivningen.

- (10) Efter Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer¹⁸ opfordrede Rådet i sine konklusioner af 30. november 2009 Kommissionen til at sikre, at der ved vurderingen af gennemførelsen og den videre udformning af EU-initiativer tages hensyn til forebyggelse og håndtering af katastroferisici og De Forenede Nationers Hyogohandlingsplan (2005-2015), der understreger behovet for at indføre procedurer for vurdering af de katastroferisici, der er forbundet med større infrastrukturprojekter.
- (11) Tiltag for at beskytte og fremme kulturarven og landskaber, der er en integrerende del af den kulturelle mangfoldighed, som Unionen er forpligtet til at respektere og fremme i henhold til artikel 167, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, kan med fordel baseres på de definitioner og principper, der er opstillet i Europarådets konventioner om disse emner, særlig konventionen om bevaring af Europas arkitekturarv, den europæiske landskabskonvention og rammekonventionen om kulturarvens værdi for samfundet.
- (12) Under anvendelsen af direktiv 2011/92/EU er det nødvendigt at sikre et konkurrencepræget erhvervsklima, særlig for små og mellemstore virksomheder, for at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i overensstemmelse med de mål, der er opstillet i Kommissionens meddelelse, "Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst"¹⁹.
- (13) Erfaringen har vist, at det i katastrofesituationer kan være til skade for beredskabsindsatsen, hvis bestemmelserne i direktiv 2011/92/EU skal overholdes, og medlemsstaterne bør derfor have tilladelse til ikke at anvende direktivet i sådanne tilfælde.
- (14) Det bør fastsættes nærmere, hvilke oplysninger bygherrer skal forelægge, for at den kompetente myndighed kan foretage en undersøgelse ("screening") og afgøre, om projekter af de typer, der er opført i bilag II til direktiv 2011/92/EU, bør underkastes en miljøkonsekvensvurdering.
- (15) Udvælgelseskriterierne i bilag III til direktiv 2011/92/EU, som medlemsstaterne skal tage hensyn til, når de afgør, hvilke projekter der på grund af deres forventede væsentlige miljøpåvirkning skal underkastes en vurdering, bør tilpasses og tydeliggøres for at sikre, at der kun kræves en miljøkonsekvensvurdering for projekter, der kan forventes at få væsentlige virkninger for miljøet, f.eks. projekter, der anvender eller påvirker værdifulde ressourcer, projekter, der er planlagt i miljømæssigt følsomme lokaliteter, og projekter med potentielt skadelige eller uigenkaldelige virkninger.
- (16) Når de kompetente myndigheder skal afgøre, om et projekt kan forventes at have væsentlige virkninger for miljøet, bør de indkredse, hvilke kriterier der er mest relevante at tage i betragtning, og udnytte de yderligere oplysninger, der måtte være til

¹⁸ KOM(2009) 82.

¹⁹ KOM(2010) 2020.

rådighed som følge af andre vurderinger i henhold til EU-lovgivningen, for at gennemføre screeningproceduren på en effektiv måde. I denne forbindelse bør det fastsættes, hvilke elementer screeningafgørelsen skal indeholde, særlig i tilfælde, hvor der ikke stilles krav om en miljøkonsekvensvurdering.

- (17) De kompetente myndigheder bør forpligtes til at foretage en afgrænsning ("scoping") af, hvor omfattende og detaljerede miljøoplysninger der skal forelægges i form af en miljørapport. For at forbedre kvaliteten af vurderingen og strømline beslutningsprocessen er det vigtigt at fastsætte på EU-plan, hvilke kategorier af oplysninger de kompetente myndigheders afgrænsning skal omfatte.
- (18) Den miljørapport om et projekt, som bygherren skal forelægge, bør omfatte en vurdering af rimelige alternativer til det påtænkte projekt, herunder af den nuværende miljøstatus' sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres (referencescenario), med det formål at forbedre kvaliteten af vurderingsprocessen og gøre det muligt at integrere miljøhensyn i en tidlig fase af projektudformningen.
- (19) Det bør tages skridt til at sikre, at de oplysninger, der indgår i miljørapporten i henhold til bilag IV til direktiv 2011/92/EU, er fuldstændige og af tilfredsstillende kvalitet. For at undgå dobbeltarbejde bør medlemsstaterne være opmærksomme på, at miljøkonsekvensvurderinger kan gennemføres på forskellige niveauer og i medfør af forskellige retsakter.
- (20) Med henblik på at sikre åbenhed og ansvarlighed i forvaltningen bør de kompetente myndigheder forpligtes til at begrunde deres afgørelser om tilladelse til projekter, så det fremgår, at de har taget hensyn til resultaterne af de gennemførte høringer og de indsamlede oplysninger.
- (21) Der bør fastsættes fælles minimumskrav til overvågning af de væsentlige skadelige virkninger af anlægs- og driftsfasen af projekter for at sikre en fælles fremgangsmåde i alle medlemsstater og sikre, at virkningerne – efter at der er gennemført afbødende og kompenserende foranstaltninger – ikke er mere omfattende end oprindelige forudset. Denne overvågning bør ikke overlapse eller stille yderligere krav i forhold til overvågningsforanstaltninger, der kræves i henhold til anden EU-lovgivning.
- (22) Der bør indføres tidsfrister for de forskellige trin i miljøkonsekvensvurderingen af projekter for at bidrage til en mere effektiv beslutningsproces og øge retssikkerheden, idet der også tages hensyn til det påtænkte projekts art, kompleksitet, placering og dimensioner. Disse tidsfrister bør under ingen omstændigheder føre til, at man går på kompromis med de høje miljøbeskyttelsesstandards, navnlig ikke dem, der følger af anden EU-lovgivning på miljøområdet, og heller ikke med offentlighedens deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse.
- (23) I tilfælde, hvor både dette direktiv og anden EU-lovgivning, f.eks. direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet²⁰, direktiv 2009/147/EF om beskyttelse af vilde fugle²¹, direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger²², direktiv 2010/75/EU om

²⁰ EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.

²¹ EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.

²² EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

industrielle emissioner²³ og Rådets direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter²⁴, afstedkommer en forpligtelse til at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering, bør medlemsstaterne sørge for, at der følges koordinerede eller fælles procedurer, der opfylder kravene i den relevante EU-lovgivning, for at undgå overlapning, nedbringe den administrative kompleksitet og øge den økonomiske effektivitet.

- (24) De nye bestemmelser bør også gælde for projekter, for hvilke anmodningen om tilladelse er indgivet før fristen for gennemførelse af direktivet i national ret, men for hvilke miljøkonsekvensvurderingen ikke er afsluttet før denne dato.
- (25) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (26) For at tilpasse udvælgelseskriterierne og kravene om, hvilke oplysninger der skal foreligge i miljørapporten, til den seneste udvikling i teknologien og den relevante praksis bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår bilag II.A, III og IV til direktiv 2011/92/EU. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.
- (27) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (28) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre et højt niveau af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed ved at fastlægge minimumskrav til miljøkonsekvensvurdering af projekter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af rækkevidden, alvoren og den grænseoverskridende karakter af de miljøspørgsmål, der skal behandles, bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (29) Direktiv 2011/92/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

²³ EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

²⁴ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2011/92/EF ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2, litra a), affattes første led således:

"— gennemførelse af anlægsarbejder eller nedrivningsarbejder eller andre installationer eller arbejder

b) I stk. 2 tilføjes følgende definition:

"g) "miljøkonsekvensvurdering": en proces i henhold til artikel 5 – 10, der omfatter udfærdigelse af en miljørapport, gennemførelse af høringer (herunder af den berørte offentlighed og miljømyndighederne), den kompetente myndigheds vurdering under hensyntagen til miljørapporten og resultaterne af høringerne som led i tilladelsesproceduren samt offentliggørelse af information om afgørelsen."

c) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. Medlemsstaterne kan fra sag til sag, og såfremt der er hjemmel hertil i national lovgivning, beslutte ikke at anvende dette direktiv på projekter, der alene tjener et nationalt forsvarsformål eller et civilt beredskabsformål, hvis de vurderer, at en sådan anvendelse ville skade disse formål."

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved en særlig national lov, såfremt de mål, der forfølges ved dette direktiv, herunder at stille oplysninger til rådighed, nås gennem lovgivningsprocessen. Hvert andet år fra den dato, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i direktiv **XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive]**, underretter medlemsstaterne Kommissionen om de tilfælde, hvor de har gjort brug af denne bestemmelse."

2) Artikel 2, stk. 3, affattes således:

"3. Hvis kravet om miljøkonsekvensvurdering af et projekt hidrører både fra dette direktiv og fra anden EU-lovgivning, underkastes projektet en koordineret eller en fælles procedure, der opfylder kravene i den pågældende EU-lovgivning.

Efter den koordinerede procedure samordner den kompetente myndighed de forskellige vurderinger, som den pågældende EU-lovgivning kræver, og som udstedes af forskellige myndigheder, uden at dette dog indskrænker eventuelle modstridende bestemmelser i anden relevant EU-lovgivning.

Efter den fælles procedure udsteder den kompetente myndighed én miljøkonsekvensvurdering, der integrerer en eller flere myndigheders vurderinger, uden at dette dog indskrænker eventuelle modstridende bestemmelser i anden relevant EU-lovgivning.

Medlemsstaterne udpeger én myndighed for hvert projekt, der får ansvaret for at lette tilladelsesproceduren for projektet."

3) Artikel 3 affattes således:

"Artikel 3

Miljøkonsekvensvurderingen skal, afhængigt af hvert enkelt tilfælde og i overensstemmelse med artikel 4 til 11, bestå i på passende måde at påvise, beskrive og vurdere et projekts væsentlige direkte og indirekte virkninger på følgende faktorer:

- a) befolkningen, menneskers sundhed og den biologiske mangfoldighed med særlig vægt på arter og naturtyper, der er beskyttet i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF(*) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF(**)
- b) jordarealer, jordbund, vand, luft og klimaændringer
- c) materielle goder, kulturarv og landskabet
- d) samspillet mellem faktorerne i litra a), b) og c).
- e) de i litra a), b) og c) nævnte faktorer eksponering, sårbarhed og modstandsdygtighed over for natur- og menneskeskabte katastroferisici."

(*) EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

(**) EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7."

4) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 og 4 affattes således:

"3. For så vidt angår projekter i de kategorier, der er opført i bilag II, skal bygherren forelægge oplysninger om projektets kendetegn, dets potentielle virkning på miljøet og de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå og begrænse væsentlige virkninger. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger der skal forelægges, findes i bilag II.A."

4. Når der gennemføres en undersøgelse i det enkelte tilfælde, eller der fastsættes tærskler eller kriterier med henblik på stk. 2, tager den kompetente myndighed hensyn til udvælgelseskriterierne vedrørende projektets kendetegn og placering og dets potentielle virkning på miljøet. En detaljeret oversigt over, hvilke udvælgelseskriterier der skal anvendes, findes i bilag III."

b) Følgende indsættes som stk. 5 og 6:

"5. Den kompetente myndighed træffer sin afgørelse i medfør af stk. 2 på grundlag af de oplysninger, som bygherren har forelagt, og, om relevant, under hensyntagen til resultaterne af undersøgelser, foreløbig kontrol eller vurderinger af virkningen på

miljøet, der er foretaget i medfør af anden EU-lovgivning. Afgørelsen i medfør af stk. 2 skal:

- a) indeholde en redegørelse for, hvordan kriterierne i bilag III er taget i betragtning
- b) indeholde en begrundelse for, at der kræves eller ikke kræves gennemført en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 – 10
- c) indeholde en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, forebygge og begrænse væsentlige virkninger for miljøet, hvis det er besluttet, at der ikke skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 – 10
- d) offentliggøres.

6. Den kompetente myndighed træffer sin afgørelse i medfør af stk. 2 inden for tre måneder, efter at anmodningen om tilladelse er indgivet, forudsat at bygherren har forelagt alle de krævede oplysninger. Alt afhængigt af det påtænkte projekts art, kompleksitet, placering og dimensioner kan den kompetente myndighed forlænge denne frist med yderligere tre måneder; i så fald underretter den kompetente myndighed bygherren om årsagerne til forlængelsen og om, hvornår der forventes en afgørelse.

Hvis projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 – 10, skal afgørelsen i medfør af nærværende artikels stk. 2 omfatte de oplysninger, der er anført i artikel 5, stk. 2."

5) Artikel 5, stk. 1, 2 og 3 affattes således:

"1. Hvis der skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 – 10, skal bygherren udfærdige en miljørapport. Miljørapporten skal være baseret på afgørelsen i medfør af stk. 2 og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan træffes afgørelse på et velinformeret grundlag om det påtænkte projekts virkning på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder, projektets kendetegn, tekniske kapacitet og placering, kendetegnene ved den potentielle miljøpåvirkning, alternativer til det påtænkte projekt, og hvorvidt det er mere hensigtsmæssigt at vurdere visse aspekter (f.eks. alternativerne til projektet) på forskellige niveauer, herunder planlægningsniveauet, eller ud fra andre vurderingskriterier. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger miljørapporten skal omfatte, findes i bilag IV."

2. Den kompetente myndighed træffer efter samråd med de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og bygherren afgørelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, som bygherren skal forelægge i miljørapporten i henhold til stk. 1. Den træffer navnlig afgørelse om:

- a) hvilke afgørelser og udtalelser der skal indhentes
- b) hvilke myndigheder og hvilken del af offentligheden der forventes at blive berørt

- c) de forskellige etaper af proceduren og deres varighed
- d) rimelige og relevante alternativer til det påtænkte projekt og dets særlige kendetegn
- e) hvilke miljøfaktorer, jf. artikel 3, der forventes berørt i væsentlig grad
- f) hvilke oplysninger der skal forelægges, som er relevante for et bestemt projekts eller en bestemt projekttypes særlige kendetegn
- g) hvilken information og viden indhentet på andre niveauer af beslutningsprocessen eller i medfør af anden EU-lovgivning og hvilke vurderingsmetoder der skal anvendes.

Den kompetente myndighed kan også søge bistand fra akkrediterede og teknisk kompetente eksperter, jf. stk. 3. Efterfølgende anmodninger til bygherren om supplerende oplysninger kan kun fremsættes, hvis det er begrundet i nye omstændigheder og behørigt forklaret af den kompetente myndighed.

3. For at sikre, at miljørapporten, jf. stk. 1, er fuldstændig og af tilstrækkelig kvalitet, skal:

- a) bygherren sørge for, at miljørapporten udarbejdes af akkrediterede og teknisk kompetente eksperter eller
- b) den kompetente myndighed sørge for, at miljørapporten kontrolleres af akkrediterede og teknisk kompetente eksperter og/eller udvalg af nationale eksperter.

Hvis den kompetente myndighed er blevet bistået af akkrediterede og teknisk kompetente eksperter i forbindelse med den afgørelse, der henvises til i stk. 2, må bygherren ikke benytte de samme eksperter til at udarbejde miljørapporten.

De nærmere bestemmelser om brug og udvælgelse af akkrediterede og teknisk kompetente eksperter (f.eks. vedrørende påkrævede kvalifikationer, tildeling af evalueringsopgaver, autorisation og udelukkelse) fastsættes af medlemsstaterne."

6) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 6 affattes således:

"6. Der fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til:

- a) at informere de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og offentligheden og
- b) til, at de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er omfattet af denne artikel."

- b) Som stk. 7 indsættes:

"7. Tidsfristen for høring af den berørte offentlighed om miljørapporten, jf. artikel 5, stk. 1, må ikke være kortere end 30 dage eller længere end 60 dage. I særlige tilfælde, hvor det påtænkte projekts art, kompleksitet, placering og dimensioner kræver det, kan den kompetente myndighed forlænge denne frist med yderligere tre måneder; i så fald underretter den kompetente myndighed bygherren om årsagerne til forlængelsen."

7) Artikel 7, stk. 5, affattes således:

"5. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af stk. 1 – 4, herunder om tidsfristerne for høringer, fastsættes af de berørte medlemsstater på grundlag af de nærmere bestemmelser og tidsrammer, der henvises til i artikel 6, stk. 5 og 6, og skal være af en sådan karakter, at de giver den berørte offentlighed på den berørte medlemsstats område mulighed for effektivt at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, vedrørende projektet."

8) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

1. I tilladelsesproceduren skal der tages hensyn til resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, 6 og 7. Derfor skal afgørelsen om tilladelse indeholde følgende oplysninger:

a) den kompetente myndigheds miljøkonsekvensvurdering, jf. artikel 3, og de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, herunder en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger med henblik på at undgå, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger;

b) de vigtigste årsager til at vælge det konkrete projekt, set i lyset af de overvejede alternativer, herunder den nuværende miljøstatus' sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres (referencescenario)

c) en sammenfatning af de bemærkninger, der er modtaget i medfør af artikel 6 og 7

d) en erklæring, der opsummerer, hvordan miljøhensyn er integreret i tilladelsen, og hvordan resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, 6 og 7, er indarbejdet eller på anden måde taget i betragtning.

For så vidt angår projekter, der kan forventes at have væsentlige skadelige grænseoverskridende virkninger, redegør den kompetente myndighed for tilfælde, hvor den ikke har taget hensyn til de bemærkninger, som den har modtaget fra den berørte medlemsstat som led i høringen i henhold til artikel 7.

2. Hvis det på baggrund af resultaterne af de høringer, der er foretaget, og de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, 6 og 7, konkluderes, at et projekt vil få væsentlige skadelige virkninger for miljøet, overvejer den kompetente myndighed så tidligt som muligt og i tæt samråd med de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, og bygherren, hvorvidt miljørapporten, jf. artikel 5, stk. 1, bør revideres og projektet tilpasses for at undgå eller begrænse disse skadelige

virksomheder, og hvorvidt der er behov for yderligere afbødende og kompenserende foranstaltninger.

Hvis den kompetente myndighed beslutter at give tilladelse, sikrer den, at tilladelsesvilkårene omfatter bestemmelser om overvågning af de væsentlige skadelige virkninger for miljøet med henblik på at vurdere gennemførelsen af afbødende og kompenserende foranstaltninger, og om de virker som forventet, og på at opdage eventuelle uforudselige skadelige virkninger.

Typen af parametre, der skal overvåges, og varigheden af overvågningen skal stå i et rimeligt forhold til det påtænkte projekts art, placering og dimensioner samt omfanget af dets virkninger for miljøet.

Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger, der er indført som følge af anden EU-lovgivning.

3. Når alle de nødvendige oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 5, 6 og 7, er forelagt for den kompetente myndighed, herunder, om relevant, de særlige vurderinger, der kræves i henhold til anden EU-lovgivning, og når høringerne, jf. artikel 6 og 7, er gennemført, afslutter den kompetente myndighed sin miljøkonsekvensvurdering inden for tre måneder.

Alt afhængigt af det påtænkte projekts art, kompleksitet, placering og dimensioner kan den kompetente myndighed forlænge denne frist med yderligere tre måneder; i så fald underretter den kompetente myndighed bygherren om årsagerne til forlængelsen og om, hvornår der forventes en afgørelse.

4. Før der træffes afgørelse om at give eller nægte tilladelse, kontrollerer den kompetente myndighed, om oplysningerne i miljørapporten, jf. artikel 5, stk. 1, er tidssvarende, særlig hvad angår de påtænkte foranstaltninger med henblik på at forebygge, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger."

9) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse, informerer den eller de kompetente myndighed(er) offentligheden og de myndigheder, der henvises til i artikel 6, stk. 1, herom i overensstemmelse med de relevante procedurer, og stiller følgende oplysninger til rådighed for offentligheden:

a) indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet til afgørelsen

b) efter at have undersøgt miljørapporten og de betænkeligheder og synspunkter, som den berørte offentlighed har givet udtryk for: de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse

c) en beskrivelse af de vigtigste foranstaltninger med henblik på at undgå, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger

d) hvor det er relevant, en beskrivelse af de overvågningsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2."

b) Som stk. 3 indsættes:

"3. Medlemsstaterne kan også vælge at stille oplysningerne, jf. stk. 1, til rådighed for offentligheden, når den kompetente myndighed afslutter sin miljøkonsekvensvurdering af projektet."

10) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

"2. Hvert halve år fra den dato, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i direktiv XXX [OPOCE please introduce the n° of this Directive], underretter medlemsstaterne navnlig Kommissionen om:

a) antallet af projekter som omhandlet i bilag I og II, der er gjort til genstand for en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 - 10

b) miljøkonsekvensvurderingernes fordeling på de projektkategorier, der er opført i bilag I og II

c) miljøkonsekvensvurderingernes fordeling på forskellige typer af bygherrer

d) antallet af projekter som omhandlet i bilag I og II, der er gjort til genstand for en afgørelse i henhold til artikel 4, stk. 2

e) den gennemsnitlige varighed af miljøkonsekvensvurderingsprocessen

e) de gennemsnitlige omkostninger ved en miljøkonsekvensvurdering."

11) Som artikel 12a og 12b indsættes:

"Artikel 12a

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12b vedrørende udvælgelseskriterierne i bilag III og de oplysninger, der henvises til i bilag II.A og IV, med henblik på tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Artikel 12b

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De delegerede beføjelser i artikel 12a tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [OPOCE please introduce date of the entry into force of this Directive]

3. Den i artikel 12a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske*

Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt, vedtaget i henhold til artikel 12a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

- 12) Bilagene til direktiv 2011/92/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [DATE]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser samt et dokument, som gør rede for sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Projekter, for hvilke der er indgivet anmodning om tilladelse før den dato, der er anført i artikel 2, stk. 1, og for hvilke miljøkonsekvensvurderingen ikke er afsluttet før denne dato, er undergivet forpligtelserne i artikel 3 - 11 i direktiv 2011/92/EU som ændret ved nærværende direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

- 1) Som bilag II.A indsættes:

"BILAG II.A – OPLYSNINGER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3

1. En beskrivelse af projektet, herunder navnlig:

a) en beskrivelse af hele projektets fysiske kendetegn, herunder, hvor det er relevant, dets underjordiske dele, i anlægs- og driftsfaserne

b) en beskrivelse af projektets placering, navnlig med hensyn til den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projektet.

2. En beskrivelse af de miljøaspekter, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af det påtænkte projekt.

3. En beskrivelse af, hvilke væsentlige virkninger på miljøet det påtænkte projekt kan forventes at få som følge af:

a) de forventede reststoffer og emissioner og den forventede affaldsproduktion

b) brugen af naturressourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet, herunder hydromorfologiske forandringer.

4. En beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, forebygge eller begrænse væsentlige skadelige virkninger for miljøet."

- 2) Bilag III og IV affattes således:

"UDVÆLGELSESKRITERIER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 4

1. PROJEKTERS KENDETEGN

Projekters kendetegn skal især ansues i forhold til:

a) projektets dimensioner, herunder, hvor det er relevant, de underjordiske deles dimensioner

b) kumulationen med andre projekter og aktiviteter

c) brugen af naturressourcer, særlig jordarealer, jordbund, vand og biodiversitet, herunder hydromorfologiske forandringer.

d) affaldsproduktion

e) forurening og gener

f) risikoen for natur- og menneskeskabte katastroferisici og ulykker, navnlig med hensyn til hydromorfologiske forandringer, stoffer og de teknologier eller levende organismer, der anvendes, særlige forhold på og under jordoverfladen, alternative anvendelser og sandsynligheden for ulykker og katastrofer samt projektets sårbarhed over for disse risici

g) projektets virkning på klimaændringerne (i form af drivhusgasemissioner som følge af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelsen og skovbrug), projektets bidrag til en øget modstandsdygtighed og klimaændringernes virkning på projektet (f.eks. hvorvidt projektet er foreneligt med et klima i forandring)

h) projektets virkning på miljøet, særlig jordarealer (udvidelse af de beboede områder over tid – inddragelse af arealer), jordbunden (organisk stof, erosion, komprimering og arealbefæstelse), vand (kvantitet og kvalitet), luft og biodiversitet (bestandenes kvalitet og kvantitet og forringelse og fragmentering af økosystemer)

i) risikoen for menneskers sundhed (f.eks. som følge af vand- eller luftforurening)

j) projektets virkning på kulturarven og -landskabet.

2. PROJEKTERS PLACERING

Den miljømæssige sårbarhed i de geografiske områder, der kan forventes at blive berørt af projekter, skal tages i betragtning, navnlig:

a) den eksisterende og planlagte arealanvendelse, herunder inddragelse af arealer og fragmentering

b) naturressourcernes (herunder jordbund, jordarealer, vand og biodiversitet) relative rigdom, forekomst, kvalitet og regenereringskapacitet i området

c) det naturlige miljøes bæreevne med særlig opmærksomhed på følgende områder:

i) vådområder, bredzoner, flodmundinger

ii) kystområder

iii) bjerg- og skovområder

iv) naturreservater og -parker, permanente græsarealer, landbrugsområder med en høj naturværdi

v) områder, der er registreret eller fredet ved national lovgivning; Natura 2000-områder udpeget af medlemsstater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF eller Rådets direktiv 92/43/EØF; områder beskyttet gennem internationale konventioner

vi) områder, hvor det ikke er lykkedes – eller sandsynligvis ikke vil lykkes – at opfylde de miljøkvalitetsnormer, der er fastsat i EU-lovgivningen, og som er relevante for projektet

vii) tætbefolkede områder

viii) vigtige landskaber og lokaliteter set ud fra et historisk, kulturelt eller arkæologisk synspunkt.

3. KENDETEGN VED DEN POTENTIELLE MILJØPÅVIRKNING

De potentielle væsentlige virkninger af projekter skal ses i relation til de kriterier, der er anført under 1 og 2 ovenfor og navnlig under hensyn til:

- a) påvirkningens størrelsesorden og rumlige udstrækning (geografisk område og antallet af personer, der forventes berørt)
- b) påvirkningens art
- c) påvirkningens grænseoverskridende karakter
- d) påvirkningens intensitet og kompleksitet
- e) påvirkningens sandsynlighed
- f) påvirkningens varighed, hyppighed og reversibilitet
- g) hvor hurtigt påvirkningen sætter ind
- h) kumulationen af projektets virkninger med virkningerne af andre projekter (særlig eksisterende og/eller godkendte projekter), der gennemføres af samme eller andre bygherrer
- i) de miljøaspekter, der forventes berørt i væsentlig grad
- k) de oplysninger og resultater om miljøpåvirkninger, der er opnået gennem vurderinger i henhold til anden EU-lovgivning
- l) muligheden for reelt at begrænse virkningerne.

BILAG IV – OPLYSNINGER OMHANDLET I ARTIKEL 5, STK. 1

1. Beskrivelse af projektet, herunder navnlig:

- a) en beskrivelse af hele projektets fysiske kendetegn, herunder, hvor det er relevant, dets underjordiske dele, og vand- og arealanvendelsesbehovet i anlægs- og driftsfaserne
- b) en beskrivelse af de væsentligste kendetegn ved produktionsprocesserne, f.eks. typen og mængden af de anvendte materialer og energi- og naturressourcer (herunder vand, jordarealer, jordbund og biodiversitet)
- c) et skøn efter type og mængde over forventede reststoffer og emissioner (vand-, luft-, jordbunds- og undergrundsforurening, støj, vibrationer, lys, varme, stråling, osv.) i forbindelse med driften af det påtænkte projekt.

2. En beskrivelse af de tekniske, placeringsmæssige og andre aspekter (f.eks. vedrørende projektets udformning, tekniske kapacitet, dimensioner og størrelsesorden) af de overvejede alternativer, herunder udpegning af den løsning, der påvirker miljøet mindst, og hovedårsagerne til det valg, der er truffet under hensyntagen til miljøpåvirkningerne.

3. En beskrivelse af de relevante aspekter af den gældende miljøstatus og dens sandsynlige udvikling, hvis projektet ikke gennemføres (referencescenario). Denne

beskrivelse bør omfatte eventuelle eksisterende miljøproblemer, der er relevante for projektet, navnlig problemer vedrørende områder af særlig miljømæssig betydning og brugen af naturressourcer.

4. En beskrivelse af de miljøaspekter, som kan forventes at blive berørt i væsentlig grad af det påtænkte projekt, herunder navnlig befolkningen, menneskers sundhed, fauna, flora, biodiversiteten og de dermed forbundne økosystemtjenester, jordarealer (inddragelse af arealer), jordbund (organisk stof, erosion, komprimering og arealbefæstelse), vand (kvantitet og kvalitet), luft, klimafaktorer, klimaændringer (drivhusgasemissioner, bl.a. som følge af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelsen og skovbrug, modvirkningspotentiale, virkninger, der er relevante for tilpasning, hvis projektet tager højde for risiciene i forbindelse med klimaændringer), materielle goder, kulturarven, herunder den arkitektoniske og arkæologiske arv, landskab; beskrivelsen bør omfatte den indbyrdes sammenhæng mellem ovennævnte faktorer samt faktorenes eksponering, sårbarhed og modstandsdygtighed over for natur- og menneskeskabte katastroferisici.

5. En beskrivelse af, hvilke væsentlige virkninger på miljøet det påtænkte projekt kan forventes at få som følge af bl.a.:

a) tilstedeværelsen af projektet som helhed

b) brugen af naturressourcer, navnlig jordarealer, jordbund, vand, biodiversitet og dermed forbundne økosystemtjenester, så vidt muligt under hensyntagen til adgangen til disse ressourcer, også på baggrund af ændringer i klimaforholdene

c) emissionen af forurenende stoffer, støj, vibrationer, lys, varme og stråling, opståelsen af gener og bortskaffelsen af affald

d) faren for menneskers sundhed, kulturarven og miljøet (f.eks. på grund af ulykker eller katastrofer)

e) kumulationen af projektets virkninger med virkningerne af andre projekter og aktiviteter

f) drivhusgasemissioner, bl.a. som følge af arealanvendelse, ændringer i arealanvendelsen og skovbrug

g) de anvendte teknologier og stoffer

h) hydromorfologiske forandringer.

Beskrivelsen af de forventede væsentlige virkninger bør omfatte projektets direkte virkninger og i givet fald dets indirekte, sekundære, kumulative, grænseoverskridende, kort-, mellem- og langsigtede, vedvarende eller midlertidige samt positive eller negative virkninger. I beskrivelsen bør der tages hensyn til de miljøbeskyttelsesmål, der er fastlagt på EU- eller medlemsstatsplan, og som er relevante for projektet.

6. En beskrivelse af, hvilke metoder der er anvendt til forudberegningen af virkningerne på miljøet som nævnt i punkt 5, samt en redegørelse for de vigtigste

usikkerheder og deres indflydelse på skønnet over virkningerne og udvælgelsen af det foretrukne alternativ.

7. En beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige virkninger for miljøet, som anført i punkt 5, og, om relevant, af eventuelle foreslåede overvågningsordninger, herunder udarbejdelse af en efterfølgende analyse af projektets skadelige virkninger for miljøet. Det bør fremgå, i hvilken grad de væsentlige skadelige virkninger begrænses eller neutraliseres, og beskrivelsen bør dække både anlægs- og driftsfasen.

8. En vurdering af, hvilke natur- og menneskeskabte katastroferisici og ulykker projektet kan være sårbart over for, og, om relevant, en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger til forebyggelse af disse risici samt katastrofeberedskab og -håndtering (f.eks. som påkrævet i henhold til direktiv 96/82/EF som ændret).

9. Et ikke-teknisk resumé af de på grundlag af ovennævnte punkter fremsendte oplysninger.

10. En oversigt over eventuelle vanskeligheder (tekniske mangler eller manglende viden), som bygherren er kommet ud for i forbindelse med indsamlingen af de fornødne oplysninger, og over kilderne til de udfærdigede beskrivelser og vurderinger såvel som en redegørelse for de vigtigste usikkerheder og deres indflydelse på skønnet over virkningerne og udvælgelsen af det foretrukne alternativ."